

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Eremciuc Ghenadie,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Bolbocean Mihail xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.05.2021 - 28.09.2021;
Instanța de apel: 21.10.2021 - 16.11.2022;
Instanța de recurs: 02.02.2023 - 10.04.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 28 septembrie 2021, Bolbocean Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității și în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, inculpatul Bolbocean Mihail, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând din intenții huliganice, manifestate prin obrăznicie deosebită și cinism, la 21 martie 2021, aproximativ la ora 02:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în incinta stația Peco „Vivami Petrol”, amplasată în xxxxxx, xxxxxx xxxxxx xxxxx, încalcând ordinea publică, a inițiat un conflict cu colaboratorii de poliție, Salagor Iaroslav și Botezatu Gheorghe, numindu-i pe ultimii cu cuvinte necenzurate și amenințându-i cu răfuiala fizică. Ulterior, fiind escortat la Inspectoratul de Poliție Edineț, etajul 1, biroul nr.7, continuându-și acțiunile sale huliganice, încalcând iarăși ordinea publică, i-a numit cu cuvinte necenzurate pe colaboratorii de poliție Salagor Iaroslav, Botezatu Gheorghe și Grițco Anatolie, totodată, amenințându-i pe ultimii, la fel, cu răfuială fizică, acțiuni

care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Tot el, având scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, la 21 martie 2021, aproximativ la ora 02:40, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție Edineț, intenționat a aplicat violență nepericuloasă pentru viață și sănătate față de colaboratorul de poliție Grițco Anatolie, ofițer de urmărire penală în cadrul Inspectoratului de Poliție Edineț, manifestată prin lovirea acestuia cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului precum, prin deteriorarea uniformei de serviciu, precum și prin lovirea colaboratorului de poliție Grițco Anatolie cu un scaun peste mână, colaboratorul de poliție intervenind pentru a documenta înștiințarea telefonică, care a fost înregistrată în REG - 2 al IP Edineț, cu nr. 992 din 21.03.2021, parvenită de la o persoană anonimă precum că în incinta stației Peco „Vivami Petrol”, care se află în apropierea Inspectoratului de Poliție Edineț, o persoană în stare de ebrietate are un comportament agresiv, cauzându-i colaboratorului de poliție Grițco Anatolie vătămări corporale.

Conform raportului expertiză judiciară medico-legală nr. 202119P0143 din 24.03.2021, la Grițco Anatolie excoriațiile la față și brațul drept, comoția cerebrală, luxația ligamentară a mâinii drepte au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data indicată, se califică ca vătămare corporală ușoară, cu dereglare a sănătății de scurtă durată.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art.287 alin.(1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită și art.349 alin.(1¹) Cod penal - *aplicarea violenței*.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit cu intenție două infracțiuni mai puțin grave, nu a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, părțile vătămate nu au pretenții materiale și morale față de el, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind săvârșirea infracțiunilor pentru prima dată, concluzionând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat pe art.287 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare și pe art.349 alin.(1¹) Cod penal la 1 an închisoare, iar conform art.84 alin.(1) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă definitivă de 1 an și 6 luni închisoare, cu încasarea cheltuielilor judiciare din contul acestuia.

În motivarea apelului a invocat că:

- la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, inclusiv că inculpatul nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit de cele comise;

- totodată, instanța de fond a reținut faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, a săvârșit infracțiuni mai puțin grave, însă nu a recunoscut vinovăția, lipsa condamnărilor anterioare, existența circumstanței atenuante și lipsa celor agravante;

- aplicând o pedeapsă non-privativă de libertate în privința inculpatului, prima instanță s-a bazat pe materialul caracterizant al acestuia, însă a ignorat circumstanțele comiterii infracțiunilor incriminate;

- cu toate că conform caracteristicii eliberate de administrația publică locală în

privința inculpatului nu au fost înregistrate date compromițătoare, acesta a săvârșit mai multe contravenții precum apariția în locuri publice în stare de ebrietate alcoolică, parcare interzisă și alte contravenții;

- inculpatul a atentat asupra colaboratorilor de poliție care își exercitau atribuțiile de serviciu, manifestând lipsă de respect față de autoritatea de stat;

- atribuțiile conferite de stat colaboratorilor de poliție își au suportul în principul de supunere a cetățenilor față de cerințele legitime ale acestora, iar împotrivirea la aceste cerințe constituie un fenomen profund negativ, urmând reducerea gradului de protecție a drepturilor și libertăților persoanei.

- aplicarea pedepsei non-privative de libertate pentru acțiunile săvârșite de către inculpat, ar condiționa pierderea încrederii în justiție din partea societății, în situația în care acesta a săvârșit în continuu diferite categorii de contravenții și o infracțiune prin care a atentat asupra angajaților poliției care își exercitau atribuțiile;

- inculpatul a comis infracțiuni care se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, inclusiv a fost reținută eronat existența circumstanțelor atenuate;

- prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, potrivit cărora pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar acesta scop nu poate fi atins în cazul în care inculpatul nu va executa pedeapsa reală cu închisoarea.

3.1. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art.349 alin.(1¹) Cod penal, iar acțiunile încadrate în baza art.287 alin.(1) Cod penal să fie recalificate pe art.354 Cod Contravențional.

În motivarea apelului a indicat că:

- nu s-a confirmat comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, iar acțiunile sale au fost calificate incorect, deoarece reprezintă în fond o injurie în adresa polițiștilor, care, fără temei legal, au încercat să-l scoată din localul stației Peco. Probele administrate demonstrează cert că aceste acțiunile lui reprezintă un act de huliganism contravențional și o injurie adusă în adresa polițiștilor (art.354 Cod contravențional), ca răspuns la tentativa abuzivă comisă de polițiști;

- acuzarea nu a prezentat nici probe care ar confirma că, prin acțiunile sale, a comis infracțiunea prevăzută de art.349 Cod penal, or, nu a aplicat violență față de colaboratorii poliției, în acțiunile lui a persistat injurie, care constituie o contravenție;

- amenințarea exprimată în contextul infracțiunii incriminate poate adopta formele de amenințare cu moartea, amenințare cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, amenințarea cu nimicirea bunurilor, însă, la caz, nici una din formele date nu au fost prezente în acțiunile sale, or, nu i-a aplicat lovituri părții vătămate, iar Grițco Anatolie și-a cauzat singur vătămări, pentru a se apăra pe viitor de faptul că l-a bătut și torturat în localul inspectoratului de poliție;

- acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.art.287, 349 Cod penal, deoarece lipsește intenția de a comite huliganismul penal, cât și intenția de aplicarea a violenței;

- se consideră nevinovat, iar la 21.03.2021 a fost torturat de către polițistul Grițco Anatolie, apoi audiat de organul de urmărire penală al poliției, fără a fi transmisă cauza după competență procurorului;

- prima instanță neîntemeiat i-a stabilit vinovăția, fără a analiza amplu și minuțios circumstanțele reale, fără audierea martorilor apărării, fiindu-i încălcat

dreptul la un proces echitabil;

- fiind reținut la 22.03.2021, a solicitat inițierea unui proces penal privind acțiunile violente, abuzive și tortură comise de colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Edineț la 21.03.2021, prezentând probe în acest sens și solicitând efectuarea acțiunilor de urmărire penală necesare pentru fixarea probelor;

- prin ordonanța din 05.04.2021 a fost dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, care, ulterior a fost casată prin încheierea din 06.09.2021, cu remiterea procesului penal procurorului potrivit competenței pentru control suplimentar;

- instanța de fond și-a întemeiat sentința de condamnare fără a ține cont de circumstanțele cazului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, apelurile au fost admise, casată parțial sentința, din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

- Bolbocean Mihail se constată vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 ore;

- se liberează Bolbocean Mihail de pedeapsa stabilită, în baza Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

- Bolbocean Mihail se constată vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 ore.

În rest, sentința a fost menținută.

În ședința de judecată procurorul a solicitat excluderea din încadrarea acțiunilor inculpatului a cuvântului „cinism” la art.287 Cod penal, recunoașterea vinovăției și condamnarea acestuia în baza art.287 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 1 an închisoare, cu liberarea de executarea pedepsei penale pe acest capăt de învinuire, în temeiul amnistiei.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Cu toate că, instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, însă nu a indicat dispoziția normei incriminate. Astfel, instanța de apel a constatat comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință.

Totodată, prin ordonanța de modificare a învinuirii din 13.09.2021, a fost modificată învinuirea înaintată inculpatului, iar instanța de fond, deși, just a stabilit starea de fapt și a calificat acțiunile acestuia în baza art.287 alin.(1) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, la adoptarea soluției, nu a ținut cont de ordonanța respectivă.

La fel instanța de fond a omis faptul că, prin Hotărârea Curții Constituționale din

12.08.2021 au fost declarate neconstituționale cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din art.287 alin.(1) Cod penal, astfel, depășind limitele învinuirii aduse inculpatului la descrierea faptelor criminale considerate ca comise, deoarece acuzarea prin ordonanța modificată a exclus noțiunile „grosolan” și „cinism”.

Deoarece în fapta criminală considerată ca fiind comisă de inculpat prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal se regăsește noțiunea „cinism”, ce lipsește din învinuirea modificată prin ordonanța procurorului, iar în motivarea soluției instanței de fond se regăsește termenul „grosolan”, aceste expresii urmează a fi excluse. Astfel, în latura învinuirii înaintate în baza art.287 alin.(1) Cod penal este necesară reținerea faptei considerată ca fiind dovedită, cu excluderea termenului „cinism”.

Deci, instanța de apel a constatat că inculpatul Bolbocean Mihail, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând din intenții huliganice, manifestate prin obrăznicie deosebită, la 21 martie 2021, aproximativ la ora 02:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în incinta stației Peco „Vivami Petrol”, amplasată în xxxxxx xxxxxx xxxxx xxxx, încălcând ordinea publică, a inițiat un conflict cu colaboratorii de poliție, Salagor Iaroslav și Botezatu Gheorghe, numindu-i pe ultimii cu cuvinte necenzurate și amenințându-i cu răfuiala fizică. Ulterior, fiind escortat la Inspectoratul de Poliție Edineț, etajul 1, biroul nr.7, continuând acțiunile sale huliganice, încălcând iarăși ordinea publică, i-a numit cu cuvinte necenzurate pe colaboratorii de poliție, Salagor Iaroslav, Botezatu Gheorghe și Grițco Anatolie, totodată amenințându-i cu răfuială fizică, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.287 alin.(1) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La fel, instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, precum și a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit cu intenție două infracțiuni mai puțin grave, nu a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, părțile vătămate nu au pretenții materiale și morale față de el, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind săvârșirea infracțiunilor pentru prima dată, iar pedeapsa aplicată este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare.

În același timp, au fost respinse ca neîntemeiate argumentele apărării invocate în susținerea achitării inculpatului, or, probele administrate confirmă vina acestuia în comiterea infracțiunilor, lipsind temeieri de intervenire a instanței de apel în aspectul dat. Afirmațiile inculpatului contravin circumstanțelor stabilite, fiind o relatare a celor întâmplate în versiunea autorului apelului, care se contrazice total cu probele cercetate, solicitarea de achitare a inculpatului fiind nefondată.

Conform art.389 alin.(4) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal.

În instanța de apel, inculpatul a recunoscut vina în cele comise, și-a exprimat acordul privind aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia.

Potrivit art.2 alin.(1), (3) din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova,

procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei.

Astfel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, care la momentul comiterii faptei se pedepsea cu închisoare de până la 3 ani, iar interdicții în vederea aplicării actului de amnistie nu au fost stabilite, acesta și-a exprimat acordul și a solicitat aplicarea actului de amnistie în privința sa, circumstanțe în care a fost liberat de la executarea pedepsei, din motiv că a intervenit actul de amnistie.

Alegațiile apărării că, procurorul nu a prezentat probe, care ar confirma că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal, sunt declarative, deoarece au fost administrate probe care au fost cercetate în instanța de fond, verificate suplimentar în instanța de apel. Inclusiv este irelevantă afirmația referitor la calificarea incorectă a acțiunilor în baza art.287 alin.(1) Cod penal, acțiunile inculpatului fiind un act de huliganism contravențional și o injurie adusă în adresa polițiștilor, ce urma a fi încadrată în baza art.354 Cod contravențional, or, inculpatul și-a recunoscut vina sa și a solicitat aplicarea actului de amnistie.

Argumentele invocate de inculpat referitor la lipsa probelor care ar dovedi comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, au fost combătute prin probe cercetate, inclusiv declarațiile părții vătămate Grițco Anatolie.

Totodată, solicitarea acuzării cu privire la agravarea situației inculpatului este neîntemeiată, în circumstanțele în care s-a constatat temei de aplicare a actului de amnistie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, iar inculpatul a recunoscut parțial vina, anterior nu a fost judecat, a acceptat stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, astfel că temei de stabilire a pedepsei cu închisoarea nu s-a constatat.

5. Procurorul, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat următoarele:

- instanțele de fond greșit și-au motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința *suspendării condiționate a executării* pedepsei aplicate în privința inculpatului;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.art.61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei care, fiind analizate, per ansamblu, nu permit aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- quantumul pedepsei stabilite inculpatului nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă și urmările produse;

- la stabilirea pedepsei, instanțele de fond nu au luat în considerație motivul comiterii infracțiunilor de către inculpat, care nu s-a căit sincer de cele comise și a

recunoscut parțial vina pentru a evita privarea reală de libertate, urmând a fi izolat de societate, pentru a preîntâmpina comiterea de noi infracțiuni din partea acestuia;

- instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că inculpatul a comis două infracțiuni mai puțin grave, fiind în stare de ebrietate, având un comportament foarte agresiv, cu aplicarea violenței, acțiuni comise asupra unei persoane despre care știa cu certitudine că se afla în exercițiul funcțiunii.

6. Examinând admisibilitatea recursului, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

Potrivit art. XI alin.(3) al Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului, completul de judecată reține că, titularul acestuia critică decizia instanței de apel, sub aspectul temeiului de casare stipulat la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Potrivit recursului, sunt aduse critici în partea individualizării pedepsei inculpatului, recurentul nefiind de acord cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, completul de judecată conchide că, acestea sunt neîntemeiate, or, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În acest context, completul de judecată menționează că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea

săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins, cu sau fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale.

Completul de judecată constată că, în prezenta cauză penală instanța de apel în mod corect a individualizat pedepsele aplicate inculpatului, fiind respectate principiile legalității, echității și proporționalității a pedepsei stabilite, iar argumentele recurentului nu sunt întemeiate.

Deci, la aplicarea pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal și just a concluzionat că, în cazul în care inculpatul a comis două infracțiuni mai puțin grave, a recunoscut parțial vina, se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, că lipsesc circumstanțe agravante, ca circumstanță atenuantă fiind reținută săvârșirea infracțiunilor pentru prima dată, iar partea vătămată nu au pretenții materiale și morale față de el, corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de procuror în cererea de recurs, că *cuantumul pedepsei stabilite inculpatului nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă și urmările produse*, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Completul de judecată apreciază ca nefondate și afirmațiile recurentului că, *inculpatul nu s-a căit sincer de cele comise și a recunoscut parțial vina pentru a evita privarea reală de libertate, urmând a fi izolat de societate, pentru a preîntâmpina comiterea de noi infracțiuni din partea acestuia*.

În contextul celor expuse, instanța de recurs conchide că, pentru a convinge inculpatul în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale, nu este necesară izolarea lui de societate, în privința acestuia fiind oportună pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, instanța de apel s-a expus clar asupra circumstanțelor care impun aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute art.287 alin.(1) Cod penal.

Or, în împrejurările în care, inculpatul, în temeiul art.2 alin.(1)-(3) din Legea nr.243, a depus cerere de aplicare a actului de amnistie și nu au fost stabilite restricții

de aplicare a prevederilor legii, este corectă soluția instanței de apel de liberare a inculpatului de la executarea pedepsei aplicate în baza art.287 alin.(1) Cod penal, circumstanțe în care argumentele recurentului cu privire la individualizarea greșită a pedepsei nu mai prezintă relevanță și nu se încadrează în temeiul de recurs invocat.

Mai mult, se reține că, pentru motivele invocate în recursul de pe rol, se regăsesc argumente plauzibile în decizia instanței de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Analizând textul deciziei atacate, în raport cu motivele invocate de recurent, completul de judecată atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra soluției din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Bolbocean Mihail xxxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie